

„JAK PLÁNUJE TŘÍLETÉ OBDOBÍ ČINNOSTI EXEKUTORSKÉ KOMORY ČR?“

Rozhovor
s JUDr. Vladimírem
Plášilem, LL.M.,
prezidentem Exekutorské
komory ČR

připravila
Marie Novotná

Exekutorská komora ČR má nového prezidenta JUDr. Vladimíra Plášila, LL.M., zkušeného právníka, soudního exekutora a mnohaletého výkonného člena prezidia Komory.

Z pozice viceprezidenta se postavil do čela exekutorského stavu.

Máte za sebou úspěšnou volbu prezidenta Exekutorské komory ČR. Co vás vedlo k tomu, že jste na tuto pozici kandidoval?

Prezidium Exekutorské komory České republiky je pětičlenný kolegiální orgán, který ze svého středu volí prezidenta a viceprezidenta. Tedy v úvodní volební fázi je nezbytné, aby každý z kandidátů byl zvolen nejdříve do prezidia, které následně, jak jsem již uvedl, volí prezidenta a viceprezidenta. Ke kandidatuře mě vedla jednak výzva některých kolegů a kolegyně a samozřejmě též snaha pokračovat v práci, kterou jsem v uplynulém volebním období započal jako viceprezident Komory.

Proč si myslíte, že jste to byl právě vy, koho členové Komory zvolili?

To souvisí s mou odpovědí na Vaši předchozí otázku. Nově zvolené prezidium musí vždy nalézt konsenzuální

řešení. Navíc do prezidia byli znovu zvoleni kolegové Mgr. Martin Tunkl a Mgr. Jan Mlynarčík, což je podle mého názoru zárukou pokračování v práci prezidia započaté již ve volebním období 2015–2018. I to nepochybně ovlivnilo mé zvolení, stejně jako zvolení Mgr. Jana Mlynarčíka viceprezidentem.

Máte před sebou tříleté období v čele Komory. Čemu se budete zejména věnovat?

V uplynulých třech letech v součinnosti se skupinou senátorů Komora participovala na přípravě ústavní stížnosti proti novelizované tarifní vyhlášce, vydané Ministerstvem spravedlnosti. Řízení o této ústavní stížnosti je prozatím v běhu, protože o něm doposud plénum Ústavního soudu nerozhodlo. Protože jde o vysoce důležitý zájem soudních exekutorů, věc průběžně sledujeme a samozřejmě shromažďujeme relevantní podklady pro jednání pléna Ústavního soudu. V tomto směru musíme v započaté práci pokračovat.

Jaké máte konkrétní cíle pro tento rok? S čím začnete?

V tomto kalendářním roce nás nejvíce zaměstnává otázka tarifu, který by měl být po mnoha letech, alespoň v některých položkách, zvýšen, právní režim místní příslušnosti a samozřejmě tzv. oddlužovací novela insolvenčního zákona. Problémem je i snaha některých soudů mařit nám provádění „daňových exekucí“ limitováním tzv. minimální výše vymáhané jistiny částkou 2 200 Kč a dále snaha některých politických subjektů odebrat nám tuto pravomoc úplně, a to ve prospěch orgánů Celní správy.

Po belgickém a francouzském vzoru bychom mohli rovněž zavést tzv. předexekuční inkaso. Dlužník, který neplatí, ale ještě na něj není nařízena exekuce, může být na náklady věřitele navštíven soudním exekutorem, který s ním v klidu celou věc projedná. Mohou se pak dohodnout na splátkách nebo na jiné formě řešení. Až pokud by to dlužník nepřijal, zahájilo by se exekuční řízení. Velmi bychom tím pomohli soudům snížit nápad ve vykonávacím řízení.

Potřebuje u nás proces vymáhání pohledávek být ještě stále usměrňován po více než 15 letech od zavedení soudních exekutorů? Pokud ano, jak, kým a s kým? Co k tomu mohou přinést ze své praxe sami exekutoři?

Soudní exekutoři jsou k dnešnímu datu doslova „přeregulováni“. Státní dohled nad nimi vykonávají předsedové soudů a Ministerstvo spravedlnosti, profesní dohled kontrolní komise Exekutorské komory České republiky. Opravdu nechápu, že některé subjekty volají po dalším zvýšení dohledu, jelikož si ani nedovedu představit, které další dohledové orgány by to měly být.

Exekutoři se museli v posledních letech vypořádat se změnou v odměňování, tedy s exekučním tarifem. Četli jsme, že tarif likviduje exekutory. Co byste chtěl v této otázce udělat pro váš stav? A lze ještě něco udělat?

Jak jsem již uvedl, Exekutorská komora České republiky participovala na přípravě ústavní stížnosti, kterou proti tarifní vyhlášce podala skupina senátorů. Jedním z důvodů podané stížnosti je i skutečnost, že Ministerstvo spravedlnosti jako autor tarifní vyhlášky několikrát veřejně deklarovalo, že pomocí tohoto podzákoného předpisu hodlá regulovat počet soudních exekutorů ve smyslu, že v činnosti vytrvají jen ti ekonomicky nejsilnější. To však odporuje ústavním kautelám a vyvolává paralelu s řízením o úspěšné ústavní stížnosti insolvenčních správců týkající se vyhlášky Ministerstva spravedlnosti regulující počty jejich provozoven. O ústavní stížnosti proti tarifní vyhlášce bude rozhodovat (jak výše uvedeno) plénum Ústavního soudu.

Exekutoři upozorňují dále na to, jak jim ztěžuje práci vyplňování formuláře sice jednotného pro každý úkon, nicméně náročného na práci a čas. Jak byste chtěl komunikovat s Ministerstvem spravedlnosti, aby jeho vstupy do práce exekutora byly přínosné?

Zřejmě máte na mysli otázku tzv. šablon jako vzorů pro některá úřední rozhodnutí soudního exekutora. V současné době se Exekutorská komora České republiky obrací se zvláštním podáním na Ministerstvo spravedlnosti, kde požaduje další jednání a vyjasnění stanovisek u té části „šablon“, které jsou nesrozumitelné, obsahově zavádějící a způsobilé vyvolat v exekučním řízení nežádoucí účinky poškozující účastníky exekučního řízení. Podotýkám, že autorem „šablon“ bylo Ministerstvo spravedlnosti a naše profesní Komora neměla fakticky možnost v rámci připomínek odpovídajícím způsobem jejich procesní obsah ovlivnit. Ve vztahu k další komunikaci s Ministerstvem spravedlnosti si myslím, že prvotně je vždy důležité vzájemné vyjasnění stanovisek tak, abychom si dovedli nejenom naslouchat, ale i k exekuční agendě a jejímu řešení věcně přistupovat.

Jak je nyní pro exekutory významná otázka místní příslušnosti?

Rozhodnutím sněmu Komory bylo už v roce 2014 tehdejší vedení Komory zavázáno, že má místní příslušnost prosazovat. To je nepřetržitě dodržováno. S bývalou paní prezidentkou Fučíkovou jsme v únoru 2017, krátce po přijetí novely slovenského exekučního poriadku a zavedení krajské místní příslušnosti, navštívili v Bratislavě slovenskou ministryni spravedlnosti paní docentku Žitnianskou. Tehdy paní ministryně řekla, že jsou přesvědčeni, že to bude fungovat dobře, ale první smysluplné hodnocení očekává až za dva roky.

Pokud se týká úvah, zda v podmínkách České republiky zavést okresní nebo krajskou místní příslušnost, je třeba zohlednit skutečnost, že soudní okresy jsou u nás obsazeny dosti disproporčně, například v Praze působí 40 soudních exekutorů, ale třeba v Berouně nebo v Lounech jen jeden exekutor. V případě zavedení okresní příslušnosti by muselo Ministerstvo spravedlnosti stanovit formou vyhlášky nebo instrukce pravidlo, podle kterého by došlo k rovnoměrnému rozložení exekutorských úřadů.

Nemalým problémem jsou zaniklé exekutorské úřady. Třeba kvůli tomu, že se soudní exekutor dostal do insolvence. Nikdo z uchazečů je nechce obsadit, podle rozhodnutí jednoho soudu vyššího stupně totiž musí za tyto dřívější problémy odpovídat i do budoucna, dokonce si snad na nesplněné závazky svého předchůdce ve funkci vzít půjčku. To je nemyslitelné. Moje představa schůdného řešení je taková, že by ministr spravedlnosti rozhodl o zrušení takového exekutorského úřadu s likvidací a podle potřeb regionu zvážil, zda neotevřít v regionu další úřad s tzv. čistým štítem. To by bylo elegantní a hlavně praktické řešení.

Exekutoři se potkávají při vymáhání pohledávek pro věřitele s insolvenčními správci. Co přináší nebo bere exekutorům propojení insolvenčního a exekučního řízení?

Soudní exekutor i insolvenční správce jsou procesními partnery. Každá z obou jmenovaných profesí je aktivní v jiném stadiu vymáhání dluhu. Jsem přesvědčen, že poté, co Ústavní soud závazně stanovil, že soudní exekutor nemusí vydávat insolvenčnímu správci po zahájení insolvenčního řízení svoji odměnu z vymoženého plnění, a novela insolvenčního zákona z roku 2017 umožnila zcela jednoznačně a bez různých účelových výkladů využívat v insolvenčním řízení dražební oprávnění soudních exekutorů, jsou případné třecí plochy mezi soudními exekutory a insolvenčními správci minimální.

V loňském roce začaly profesní komory a unie spolupracovat. Co vás exekutory vedlo k tomu, že jste se do této spolupráce rovněž začlenili?

Já bych řekl, že ta spolupráce je delší. Právnícké profesní komory, tedy advokáti a notáři, s námi spolupracují od data ustavení naší profesní komory. Ostatní profesní komory zřízené tzv. ze zákona s námi spolupracují na kvalitativně nejvyšší úrovni cca od roku 2015. Je to tím, že řada našich i jejich zájmů má mnoho styčných bodů. Například nelegální činnost falešných zástupců těchto komor se týká nejenom advokátů a soudních exekutorů, ale například i lékařů a stomatologů či lékárníků nebo autorizovaných inženýrů.

Jakou Komoru a jaký exekutorský stav chcete předat svému nástupci?

Mým přáním je, aby naše profesní komora měla dobré jméno nejenom v České republice, ale i v rámci Evropského společenství a dalších zemí. Abychom jednotně vystupovali jako nezávislí a sebevědomí služebníci státu a partneři zákonodárných sborů, exekutivy a samozřejmě profesních komor.

Jak vypadá budoucnost exekutorů – tedy právní profese zajišťující věřitelům vymáhání jejich pohledávek?

Jestliže ve více než 60 zemích světa úspěšně existují tzv. soukromí soudní exekutoři – namátkou jmenuji Francii, Belgii, Nizozemsko, Lucembursko, Litvu, Lotyšsko, Estonsko, Slovensko, Slovinsko, Spojené království, USA, Kanadu, Polsko, Maďarsko, Srbsko, Makedonii, Bosnu a Hercegovinu, Černou Horu, Rumunsko, Albánii, Řecko a Kosovo –, tak není důvodu pochybovat o tom, že i v podmínkách České republiky má profese soudního exekutora své nezastupitelné a trvalé místo.